jandi Kodu-uurimise Seltsi esimees asutamisest (1930) kuni 1936, sest ajast auesimees. Riia Ajaloo ja Muinsuste Seltsi auliige on ta a-st 1923. Piibli keele parandamise komisjoni liikmena töötas ta üle paarikümne a. vältel a-ni 1939. W. on avaldanud ajalooharrastajana, peale kultuurilooliste kirjutiste, rea tugevate filoloogiliste sugemetega uurimuslikke artikleid; enamikus neist käsitellakse küsimusi seoses kohanimede identifitseerimisega või ka etümoloogilise seletamisega, nagu: „Beiträge zur estnischen Ortsnamen- und Sprachforschung“ (SB GEG 1912/20, Tartu, 1921), „Die Nordestnische Siedelung“ (*ibid.* 1921, Tartu, 1922), „Die zeitliche Priorität der Liven vor den Letten im Ostbaltikum“ (*ibid.* 1923, Tartu, 1924), „Bemerkungen zu den in den Livländischen Güterurkunden I erwähnten Ortsnamen des estnischen Sprachgebiets“ (*ibid.* 1922, Tartu, 1923), „Urkundliche livische und kurische Ortsnamen“ (*ibid.* 1924, Tartu, 1926), „Grundwörter in estnischen Siedelungsnamen“ (*ibid.* 1926, Tartu, 1928), „Das Inventar der Starostei Dorpat im Jahre 1582“ (*ibid.* 1922, Tartu, 1923), „Burg und Stadt Fellin zu polnischer Zeit“ (*ibid.* 1928, Tartu, 1930) jt. Peale nende väärivad veel mainimist kultuuriloolised kirjutised „ „Abgötterey“ zu Ausgang der schwedischen und Beginn der russischen Zeit“ (*ibid.* 1925, Tartu, 1927) ja „Livländische Landgemeinden zu Ende der schwedischen Zeit“ (*ibid.* 1927, Tartu, 1929). † 24. V 1961

Isikl. jm. saadud andmed. *J. O.*

WETTER-ROSENTHAL, Berend (Boris) Hermann Otto v., Eestimaa rüütelkonnategelane, sünd. 27. X 1874 vkj. Tallinnas Sipa (Märjamaal) mõisaomaniku pojana, omandas keskhariduse Tallinna Nikolai I (kubermangu-) gümnaasiumis 1889—94 ja õppis õigusteadust Peterburi ülikoolis 1894—99; seejärel oli ta Peterburi, Varssavi ja Lomža ringkonnakohtu kandidaat, toimis 1904—06 kohtu-uurijana Siedlce kub-s ja 1906—12 Siedlce ringkonnakohtu prokuröri abina. Astunud 1912 Eestimaa rüütelkonna teenistusse, oli W. esialgu hindamiskomisjoni sekretär ja Maailmasõja algusest, a-st 1914 peale rüütelkonna esimene sekretär kuni enamlaste poolt vangistamiseni ja Siberisse saatmiseni jaan-s 1918. Pärast tagasijõudmist Eestisse võttis W. juulis 1918 osa maapäevast Tallinnas Läänemaa saadikuna ja pidas oma Lihula ja Oidremaa mõisa. A-il 1925—35 oli W. Tallinnas advokaadiks, seejärel A./S-i Rotermanni Tehased direktoriks kuni ümberasumiseni Saksamaale 1939. Ta oli ka esimese Saksa Kultuuromavalitsuse abiesimees. — A-l 1915 pidas W. Eestimaa rüütelkonna poolt läbirääkimisi K. Päts'iga (vt. ka *Suppl.*) Eestimaa omavalitsuse uuendamise asjus, võttis osa vastava eelnõu koostamisest ja avaldas 1914 ja 1915 „Tallinna Teatajas“ rea artikleid eestlaste lepitamisest Balti sakslastega.

E. Laaman, Eesti iseseisvuse sünd I—VI (1936—38); isikl. saadud andmed. *J. O.; E. L.*

VETTIK, Theodor, helikunstnik, sünd. 22. XII 1897 vkj. Väike-Maarja khk-s Vao v. puusepa pojana, õppis Avispea vallakoolis, Väike-Maarja khk-koolis ja Tartu õpetajateseminaris, mille lõpetas 1918; ta omandas muusikalise hariduse Tallinna konservatooriumis ja lõpetas kursuse 1926 helikunstniku diplomiga. V. on töötanud kutselise muusikuna a-st 1920, olles laulukooride („Tungla“ 1922—25, Tallinna Rahvaülikooli Seltsi segakoori 1924—39 ja „Eesti Laulumehed“ a-st 1939) juhiks, laulu- ja muusikaõpetajaks a-st 1919 J. Vestholm'i gümnaasiumis, Tallinna õpetajateseminaris ja kolledžis, vahepeal ka pedagoogiumis. Ta on juhatanud paljude laulupäevade ning X ja XI üldlaulupeo üldkoore. V. oli Lauljate Liidu juhatuse liige 1927—32 ja esimees 1931—32, Kultuurkapitali Helikunsti Sihtkapitali valitsuse liige 1927—32 ja esimees 1931—32. „Muusikalehe“ toimetaja oli ta 1927—32 ja Autorikaitse Ühingu juhatuse liige 1933—35. V. on komponeerinud koori- ja soololaule ning avaldanud kogud „13 segakoori laulu“ (Tall., 1926), „4 segakoori laulu“ (*ibid.*, 1928), „12 meeskoori laulu“ (*ibid.*, 1931) ja segakoorile „5 laulu sünnimaale“ (*ibid.*, 1933), peale selle mõned soololaulud; ta on koolilaulmiku „Leelo“ III—VI (Tartu, 1932—33) kaasautor ja avaldanud teose „Laulukoori juhataja“ (Tall., 1939).

A. Kasemets, Eesti muusika arenemislugu (1937); isikl. jm. saadud andmed. *J. A.*

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 371